

Tattoo

De *Igor Bauersima* și *Réjane Desvignes*

Igor Bauersima: v. nota biografică la piesa „norway.today”

Réjane Desvignes (n. 1969 la Geneva) a studiat istoria economiei și istorie socială la Universitatea din Geneva, apoi a fost cercetător la Institutul de medicină socială și profilactică din Geneva, după aceea la Institutul de cercetarea a adicțiilor din Zürich. În același timp, scrie pentru radio, film și teatru, joacă, traduce. În 1998 a fost distribuită în filmul *Forever Godard* al lui Igor Bauersima. Un an mai târziu au înființat împreună firma de producție *Sonimage* și, de atunci, cei doi lucrează împreună.

Sinopsis

Distribuție: 2 f, 3 b

Genul: Thriller, thriller, thriller! Și comedie (satiră) cu accente macabre.

Lea și Fred alcătuiesc un cuplu de artiști ratați – sau, dacă e să formulez corect politic: încă în așteptarea succesului. Bani nu prea au. Au, în schimb, criterii artistice înalte și idealuri cel puțin pe măsură. Ea e actriță, dar șomează și moderează transmisiuni muzicale pe net. El scrie și e nevoit să spere că, poate, într-o bună zi... Ei bine, într-o bună zi, în mica lor garsonieră, care e totodată și camera lor de lucru, își face apariția un vechi prieten de-al Leei, Tiger. Spre deosebire de ei, acesta a avut succes. Cu carul. În Los Angeles, unde face artă. Conceptuală, da?! Succesul lui l-a propulsat la statutul de *shooting star* și de om care nu mai cunoaște grijile financiare. Una dintre operele de artă de mare valoare aflate în proprietatea lui e chiar propriul său corp, ați ghicit: datorită tatuajelor extrem de elaborate care i-l acoperă în întregime. Dar succesul și prosperitatea nu l-au alterat. De pildă, Tiger nu vrea să se vândă pentru nimic în lume. Mai exact, nu vrea să vândă opera de artă care este el. Așa că a venit să le lase prietenilor săi neîmpliniți artistic și material trupul său drept moștenire. Nu că ar fi bolnav sau amenințat iminent; așa, pentru orice eventualitate. După

moartea, opera de artă de mare valoare de piață care e corpul lui le va reveni Leei și lui Fred.

Pe moment, asta nu-i ajută cu nimic. Dar, după ce un video face publică moartea lui Tiger iar asistenta acestuia, galerista Naomi, le aduce în garsonieră cadavrul lui Tiger depozitat într-o vitrină de sticlă, situația pare a se schimba radical. Sigur că, la-nceput, cei doi (și, împreună cu ei, iubita artistului defunct) sunt îngroziți. Dar cadavrul devine ceea ce dorise Tiger: o operă de artă de mare valoare. Oare Lea și Fred au devenit, în sfârșit, bogați?

Apariția lui Tiger, viu și nevătămat, revendicându-și sculptura și anunțând că și-a regizat propria „moarte” și a filmat totul pentru o expoziție din New York e doar o primă răsturnare de situație, dintr-un șir care duce la un final neașteptat, așa cum trebuie el să fie în orice piesă de mare succes.

Comentariul lui Scora

Să fie *Tattoo* doar o excelentă piesă de consum? Ei bine, chiar și așa, orice teatru își dorește pe afiș și pe scenă o astfel de piesă care să-i umple sălile. Unde mai pui că poate nici nu-i de consum. Iată ce scrie criticul unui ziar de imens prestigiu precum *Frankfurter Allgemeine Zeitung*: „Cassă versus clasă, aparență versus existență, video versus realitate. Desvignes și Bauersima au scris o satiră brutală la adresa lumii artei contemporane (...), care reușește să se afirme ca un contrapunct (...) la comedia „Artă” a Yasminei Reza.” ***Tattoo*** e o piesă construită impecabil. Începutul destins, cu dialoguri perfecte, scrise parcă de un autor american de succes sau de un dialoghist de la Hollywood nu anunță cu nimic intriga de policier, suspansul și răsturnările care apar ulterior. O piesă excelent ritmată, cu un final, cum spuneam, absolut surprinzător și dur, pe care comicul de tip aproape boulevardier de până atunci îl maschează perfect.

Detalii tehnice

Premiera absolută a avut loc în iunie 2002 la Schauspielhaus Düsseldorf în regia lui Igor Bauersima.

În România, piesa a fost montată pentru prima oară în octombrie 2014, la Teatrul German de Stat Sibiu, în regia lui Radu Afrim.

Drepturile de reprezentare: S. Fischer Verlage, persoana de contact pentru Europa de Est, Katrin Meerkamp +49 69 6062 – 308, katrin.meerkamp@fischerverlage.de.

Drepturile asupra versiunii românești: Victor Scoradeț, tel. 0722 408 530, vicmarsco@yahoo.de.

Mostră text

O garsonieră amenajată provizoriu. În stânga, o masă mică și o bucătărie improvizată. În dreapta, „sectorul” de dormit. În mijloc, un mic loc de lucru cu computer și mixer de sunet, pe pereți câteva rafturi cu cărți și cd-uri. Deasupra, un fel de fereastră în acoperiș. FRED și LEA lucrează fiecare pentru sine în câte un colț al încăperii. FRED vrea să-și facă o imagine despre stadiul în care a ajuns cu lucrul. Imprimanta scuipe fără odihnă pagini după pagini... Lângă imprimantă se înalță deja un teanc considerabil de hârtii. LEA își moderează propria emisiune de radion pe internet. Șade la calculatorul ei și are pe cap un aparat asemenea celor pe care le folosesc piloții în cockpit. Muzică, încet. LEA citește dintr-o carte. Pe urmă oprește muzica, treptat.

LEA „În felul acesta își aduce prejudicii sieși, acela care caută să-i păgubească pe alții, iar scriitorul însuși păgubește printr-o introducere lăbărtată.” Asta o spunea deja bătrânul Democrit, dar eu trebuie cu toate astea, sau tocmai de aceea, să vă mai spun ceva foarte pe scurt, înainte să vă pun o altă piesă de patrimoniu cultural universal: Ceea ce auziți acum pe fond nu este techno ambiental, așa ceva nu veți auzi niciodată pe postul acesta, ci e imprimanta unui vechi prieten. El a sărit deja binișor de treizeci de ani, prietenul acesta al meu, și și-a petrecut deja vreo cincisprezece ani încercând să tasteze cuvinte într-un calculator, iar astăzi, deci, la ora asta și probabil și în următoarea – cu toate că știe că tocmai acum mă aflu în vizită la sute și sute de ascultători, cu toate că l-am rugat în genunchi să n-o facă – tocmai acum, așadar, el își printează toate aceste litere adunate cu trudă și are grijă astfel ca voi să nu auziți decât fiecare al doilea cuvânt pe care-l spun. Dar își aduce prejudicii sieși, acela care caută să-i păgubească pe alții. Acum vă pun un vals adecvat de Paul Misraki din minunatul film Alphaville.”

LEA lasă muzica să se audă scurt, apoi dă monitorul încet.

FRED Ce tot vorbești tu acolo?

LEA Ți-am spus de o mie de ori că nu poți să printezi când sunt în emisie.

FRED Totuși, ăsta nu-i un motiv să expui viața noastră particulară în public. De ce trebuie să afle lumea că avem o singură cameră, și încă una mică. În general, nu e nevoie ca lumea să știe că exist.

LEA Dar nu am spus că avem o singură cameră.

FRED Totuși, așa sună. Fiindcă nu avem cum să ne evităm, evident.

LEA Dar nici să facem așa ceva nu putem.

FRED Dar sună meschin. Și e plictisitor. E o chestie personală. Nimeni nu vrea să știe așa ceva. Doar ai și tu fantezie. Ai putea să afirmi că aici sunt niște camere imense, un palat, o colibă din lemn pe piloni, în Haiti, ce știu eu. Ceva frumos.

LEA Dar nu ține, când imprimanta face gălăgie în fundal.

FRED Atunci un concern media. Vreau să spun, orice e preferabil, numai să nu povestești ce se întâmplă aici cu adevărat.

LEA De ce? Ce poate să fie atât de rău în legătură cu noi?

FRED Nimic. Vreau numai să pot să ies din casă fără ca oamenii să știe ce culoare au chiloții mei.

LEA Nu mă iubești.

FRED Exact. Asta e.

Râd amândoi. FRED o ia în brațe pe LEA, îi dă un pupic, o ridică în aer, face o piruetă cu ea și o lasă iarăși jos. Se sărută încă o dată.

(...)

Galeria lui NAOMI e cel puțin de patru ori mai mare decât locuința lui FRED și LEA. O instalație video de Dave Dax ocupă mijlocul spațiului: Pe un ecran mare vedem sosirea și plecarea neîncetată a unor autobuze. În fața ecranului se află biroul micuț al lui NAOMI cu telefon și un laptop extrem de scump. Puțin mai într-o parte un couch și diferite opere de artă de dată cât mai recentă. NAOMI și TIGER sunt întinși pe jos pe jumătate dezbrăcați și răvășiți. Tocmai și-au tras-o.

TIGER Galeria ta are nevoie de-o baie.

NAOMI Și eu.

-

TIGER Ce-i?

NAOMI Nimic. A fost ultima oară. Asta a fost chiar ultima oară. De astăzi suntem din nou prieteni buni.

TIGER Da? Bine, cum zici tu.

NAOMI Nu pot să închid galeria de fiecare dată când vii pe la mine. La un moment dat or să ne bănuiască.

TIGER Dar am vorbit despre asta de cel puțin o mie de ori. Mi-e totuna ce anume gândesc alții și ce știu ei și ce nu. Avem chef și asta-i tot ce contează. E cool așa.

NAOMI Și pe urmă o să stricăm și Sternhoeven-ul ăsta. (*Arată spre o instalație care arată ca un pat.*)

TIGER Prostii. Asta nu face decât să-i crească valoarea, viața care se consumă pe el.

TIGER scoate o cameră din buzunarul vestei și o filmează pe NAOMI care este în continuare goală și răvășită. NAOMI trage plapuma de pe Sternhoeven și se ascunde.

TIGER Nu, te rog. Arată de căcat cu plapuma. Lasă plapuma jos.

NAOMI Nu dau plapuma jos. În niciun caz.

TIGER Da' nu arată în niciun fel, cu plapuma.

(...)

NAOMI Numai dacă-mi povestești de proiectul tău de la New York.

TIGER Care proiect?

NAOMI Credeam că pregătești ceva pentru la New York.

TIGER Eu nu știu nimic despre asta. Dă plapuma la o parte.

NAOMI Despre asta nu știi nimic, exact.

TIGER Dă plapuma aia jos și lasă poveștile.

NAOMI Cum se numește proiectul tău?

(...)

NAOMI Și mai știu și că nu vrei să-i refuzi, atâta timp cât vor să te facă invitatul principal al târgului de artă.

TIGER Păi da.

NAOMI Când de fapt ar fi de ajuns să le spui nu mulțumesc și atunci mergem împreună, la anul.

TIGER De ce la anul?

NAOMI Fiindcă până atunci îmi pun și eu pe picioare galeria mea din New York. Promit. La anul mergem împreună la târg.

TIGER La anul, zici?

NAOMI Bineînțeles.

TIGER Și acum să refuz? De ce?

NAOMI Pentru că facem o echipă bună. Pentru că suntem făcuți să funcționăm împreună. Pentru că, împreună, i-am dus de nas pe toți la un loc. D-aia! Pentru că suntem un tandem bun.

TIGER Nu. Dar asta n-are nimic de-a face cu tine.

NAOMI Mă lași cu ochii-n soare.

TIGER Nu fac decât să profit de ocazie, poate.

NAOMI Da, văd. Numai dacă m-ai aștepta și tu pe mine... vreau să spun, eu am avut răbdare cu tine doi, trei ani... te-am construit și, da, nu pot să-ți aduc și luna de pe cer și să-ți fac rost de-o invitație la *artfair* anul ăsta, anul ăsta nu pot, dar la anul suntem deja destul de tari. (...)

TIGER Dă plapuma la o parte.

NAOMI dă plapuma la o parte.

TIGER Cool.

NAOMI Tu ai nevoie de mine.

TIGER Tu ai nevoie de mine.

NAOMI Fără mine n-ai fi unde ești acum.

TIGER Fără mine n-ai fi unde ești acum.

NAOMI Te-ai folosit de mine.

TIGER Tu ai nevoie de mine.

Sună. Cineva bate la ușa de sticlă.